

Sygn. akt I C 725/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 30.08.2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **K. H.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę zadośćuczynienia i odszkodowania

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. H. kwotę 42.848,00 zł (słownie: czterdzieści dwa tysiące osiemset czterdzieści osiem złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 22.848,00 zł od dnia 13.06.2015 r. do dnia 31.12.2015 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 20.000,00 zł od dnia 02.05.2016 r. do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki K. H. kwotę 3.576,60 zł (słownie: trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt sześć złotych 60/100) tytułem kosztów postępowania;

4. nakazuje ściągnąć od powódki K. H. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 190,00 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty od rozszerzonego powództwa oraz kwotę 75,83 zł (słownie: siedemdziesiąt pięć złotych 83/100) tytułem pokrytych tymczasowo przez Skarb Państwa (kasa tut. Sądu) kosztów opinii biegłego sądowego;

5. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 810,00 zł (słownie: osiemset dziesięć złotych) tytułem opłaty od rozszerzonego powództwa oraz kwotę 323,30 zł (słownie: trzysta trzydzieści trzy złote 30/100) tytułem pokrytych tymczasowo przez Skarb Państwa (kasa tut. Sądu) kosztów opinii biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 725/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22.10.2015 r. skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. powódka K. H. wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 22.848 zł, na którą składała się kwota 21.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.06.2015 r. do dnia zapłaty oraz kwota 1.848,00 zł tytułem skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb obejmujących koszty opieki wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.06.2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka wskazała, że w dniu 4 marca 2015 r. na trasie R. - R. doszło do wypadku komunikacyjnego. Sprawca szkody kierujący pojazdem marki V. (...) nr rej. (...) zasłabł i stracił panowanie nad pojazdem podczas jazdy, w wyniku czego uderzył w przydrożne drzewo. W wyniku zderzenia powódka, która była pasażerką, doznała obrażeń ciała. Sprawca szkody w dacie wypadku był objęty ochroną ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Powódka zgłosiła swoje roszczenie u pozwanego, ten w procesie likwidacji szkody przyznał jej kwotę 9.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 252 zł tytułem odszkodowania. Kwota ta zdaniem powódki jest zaniżona w stosunku do obrażeń ciała, bólu i cierpienia, których doznała. Powódka w wypadku doznała obrażeń w postaci: wielofragmentowego złamania trzonu lewej kości ramiennej, złamania VII żebra po lewej stronie. Powódka po wypadku nie była samodzielna, musiała korzystać z pomocy osób trzecich. Powódka wymagała opieki przez 35 dni, po 6 godzin dziennie, co przy stawce godzinowej 10 zł, dało kwotę 1848 zł, jako skapitalizowaną rentę z tytułu zwiększonych potrzeb obejmujących koszty opieki.

Odsetki ustawowe od dochodzonych roszczeń powódka liczy od dnia następnego po trzydziestym dniu od zgłoszenia roszczenia pozwanemu, uwzględniając ustawowy termin likwidacji szkody oraz siedem dni na doręczenie pozwanemu korespondencji.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k.46-47) wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego nie kwestionował odpowiedzialności za zdarzenie wskazane przez powódkę, ani zakresu odniesionych przez nią obrażeń ciała. Pozwany wskazał, że podczas likwidacji szkody zwrócił się do lekarza orzecznika, który po przeprowadzeniu badania powódki ustalił 5 % uszczerbek na jej zdrowiu. Orzeczenie lekarza również wskazało, że powódka wymagała pomocy osób trzecich przez okres 5 tygodni, w łącznej wysokości 32 godzin. Zdaniem pozwanego żądane przez powódkę zadośćuczynienie jest rażąco wygórowane. Odnośnie żądanej renty pozwany podniósł, że powódka nie wykazała dokumentami wydatków poniesionych na opiekę osób trzecich, ani ich zasadności.

Pismem procesowym z dnia 03.06.2016 r. (k. 99-100) pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo do kwoty 51.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 21.000 zł liczonymi od dnia 13.06.2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 30.000 zł liczonymi od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty. Powód swoje stanowisko uzasadnił doznany uszczerbkiem na jej zdrowiu ustalonym przez biegłego na poziomie 27 %.

Pismem procesowym z dnia 21.07.2016 r. (k. 110) pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko w odpowiedzi na rozszerzenie powództwa .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 marca 2015 r. na trasie R.- R. doszło do wypadku komunikacyjnego. Sprawca szkody (mąż powódki) kierujący pojazdem marki V. (...) nr rej. (...) zasłabł i stracił panowanie nad pojazdem podczas jazdy, wyniku czego uderzył w przydrożne drzewo.

Dowód: zeznania powódki protokół rozprawy z dn. 21.06.2016 r. 00:02:38 – 00:18:09,

zeznania świadka J. Ż. protokół rozprawy z dn. 11.12.2015 r. 00:10:23 – 00:22:14,

zeznania świadka H. H. (1) protokół rozprawy z dn. 11.12.2015 r. 00:23:46 – 00:35:03,

- oświadczenie sprawcy kolizji drogowej F. H. k. 39

W wyniku powyższego zderzenia powódka doznała obrażeń ciała w postaci: wielofragmentowego złamania trzonu lewej kości ramiennej, złamania VII żebra po lewej stronie. Powódce w tym samym dniu udzielono pierwszej pomocy w SPZOZ w K. – w trybie nagłym, gdzie po wykonaniu u niej badania RTG ramienia i żeber, skierowano ją na oddział ortopedyczny. U powódki przeprowadzono zabieg chirurgiczny w trakcie, którego nastawiono złamanie oraz wykonano zabieg zespolenia złamania blokowany gwoździem śródspikowym. Powódka przebywała w szpitalu od

dnia 04.03.2015 r. do 13.03.2015 r. Po hospitalizacji powódka była pod opieką poradni ortopedycznej w K. . Powódka była habilitowana ok. pół roku.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 16- 18

karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 21- 29

historia choroby kliniki ortopedycznej k. 19

historia choroby poradni ortopedycznej k. 15

Pojazd sprawcy szkody marki V. (...) nr rej. (...), w dacie wypadku był objęty ochroną ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Dowód: kserokopia prawa jazdy F. H. k. 12

kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu V. (...) nr rej. (...) k. 12 -1

Powódka za pośrednictwem pełnomocnika zgłosiła swoje roszczenie u pozwanego pismem z dnia 06.05.2015 r. żądając wypłaty kwoty 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 3.402 zł tytułem refundacji kosztów opieki. Pozwany w procesie likwidacji szkody przyznał jej kwotę 9.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 252 zł tytułem odszkodowania.

Lekarz chirurg - orzecznik pozwanego po przeprowadzeniu badania powódki ustalił 5 % uszczerbek na jej zdrowiu.

Dowód: zgłoszenie szkody k. 37 -39,

pismo pozwanego z dn. 22.05.2015 r. k. 36

opinia kompleksowa z badania dla (...) SA k. 40 -41 .

Biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii R. H. po przeprowadzeniu badania powódki rozpoznała u niej stan po złamaniu skośno-spiralnym trzonu kości ramiennej prawej leczony operacyjnie (zespolenie śródszpikowe) wygojone, z przemieszczeniem, dewiacją osi, trwałym zaburzeniem struktury anatomicznej i osi kończyny, bardzo dużym ograniczeniem ruchomości, zanikami mięśniowymi, osłabieniem siły mięśniowej, znaczną dysfunkcją lewej kończyny górnej. Biegły stwierdził trwałe uszczerbek na zdrowiu powódki łącznie na 27 %, w tym 7 % za złamanie kości ramiennej oraz za przewlekłe zmiany stawu barkowego związane z urazem lewej kończyny górnej 20 %. Biegły wskazał, że powódka odczuwa znacznie skutki wypadku do dziś, należą do nich znaczne ograniczenie ruchomości stawu barkowego oraz dolegliwości bólowe o średnim stopniu nasilenia w połączeniu z osłabieniem siły mięśniowej lewej kończyny górnej. Dolegliwości te utrudniają życie zawodowe i osobiste powódki we wszystkich jego aspektach wymagających precyzyjnej i siłowej sprawności oburęcznej. Biegły wskazał na brak możliwości odzyskania pełnej sprawności fizycznej przez powódkę. Konieczne jest usunięcie materiału zespalającego - co może w nieznacznym stopniu poprawić zakres ruchomości barku, jednak z upływem czasu dojdzie z pewnością do rozwoju zmian zwyrodnieniowych tego stawu, które będą się nasilać istniejące dysfunkcje. Biegły wskazał na konieczność dalszej rehabilitacji powódki. Zdaniem biegłego powódka wymagała pomocy osób trzecich przez okres około ośmiu tygodni w wymiarze sześciu godzin przez pierwszy miesiąc i trzech godzin w następnych trzech miesiącach.

Dowód: opinia biegłego chirurga- traumatologa k. 88-87

Aktualnie powódka ma 63 lata . Przed wypadkiem powódka prowadziła gospodarstwo agroturystyczne, obecnie prowadzi je nadal, choć z pewnych czynności musiała zrezygnować (udział w konkursach żywnościowych) lub je ograniczyć (robienie przetworów). Powódka jest osobą praworęczną. Powódka odczuwa dolegliwości bólowe ze strony lewej ręki, na co zażywa leki przeciwbólowe.

Dowód: zeznania powódki protokół rozprawy z dn. 21.06.2016 r. 00:02:38 – 00:18:09.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku drogowego z dnia 4 marca 2015 r. w wyniku, którego została poszkodowana powódka. Sporny był zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej.

Powódka stała na stanowisku, że kwota przyznanego i wypłaconego jej przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym zadośćuczynienia w kwocie 9.000 zł, nie zrekompensowała jej w sposób całkowity cierpienia i następstw dla jej stanu zdrowia, będących wynikiem wyżej opisanego wypadku. Powódka dochodziła zatem uzupełnienia zadośćuczynienia pierwotnie o dalszą kwotę 21.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13.06.2015 r. do dnia zapłaty, następnie rozszerzyła żądanie w tym zakresie do kwoty 51.000 zł wraz z odsetkami od dnia 13.06.2015 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 30.000 zł od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty. Nadto powódka dochodziła tytułem odszkodowania kwoty 1.848 zł tytułem skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb obejmujących koszty opieki wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.06.2015 r. do dnia zapłaty.

Powództwa co do zasady zasługiwało na uwzględnienie, jednakże należało je uwzględnić w części.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanego w następstwie czynu niedozwolonego lub też, gdy poszkodowany utracił całkowicie bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo, jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową itp. (por. uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145 oraz wyrok z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40).

Jak wykazała opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, obrażenia odniesione przez powódkę na skutek wypadku w postaci złamania skośno-spiralnego trzonu kości ramiennej prawej oraz przewlekłe zmiany stawu barkowego związane z urazem lewej kończyny, mają charakter trwałe i uszczerbek na zdrowiu powódki z tego powodu wynosi 27 %. Biegły wskazał, że złamanie trzonu kości ramiennej prawej mimo wygojenia spowodowało u powódki przemieszczenie, dewiacją osi, trwałe zaburzenie struktury anatomicznej i osi kończyny z bardzo dużym ograniczeniem ruchomości, zanikami mięśniowymi, osłabieniem siły mięśniowej, znaczną dysfunkcją lewej kończyny górnej. Biegły wskazał, że powódka odczuwa skutki wypadku do dziś, należą do nich: znaczne ograniczenie ruchomości stawu barkowego oraz dolegliwości bólowe o średnim stopniu nasilenia w połączeniu z osłabieniem siły mięśniowej lewej kończyny górnej. Biegły wskazał na brak możliwości odzyskania pełnej sprawności fizycznej przez powódkę. Biegły wskazał na konieczność dalszej rehabilitacji powódki. Słuchana powódka potwierdziła, że dolegliwości te utrudniają jej życie zawodowe (prowadzenie gospodarstwa agroturystycznego) i życie codzienne w czynnościach wymagających sprawności oburęcznej.

Zważywszy na treść powyższej opinii, mając na uwadze, fakt że powódka wskutek wypadku drogowego opisanego w pozwie doznała uszczerbku na zdrowiu w wysokości 27 %, że przez okres 4 miesięcy wymagała opieki, że po wypadku nie odzyska pełnej sprawności fizycznej Sąd uznał, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia jest kwota całkowita 50.000 zł, a nie kwota 9.000 zł jak ustalili to pozwany, zatem Sąd tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia zasądził na rzecz powódki kwotę 41.000 zł (w pkt 1 wyrok), z tym że z odsetkami ustawowymi od dnia 13.06.2015 r. od kwoty 21.000

zł żądanej pierwotnie oraz kwotę 20.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 02.05.2016 r. tj. od dnia kiedy pozwany otrzymał rozszerzone roszczenie.

Sąd uznał, że kwota zadośćuczynienia żądana przez powódkę po rozszerzeniu powództwa tj. kwota 51.000 zł (co z kwotą wypłaconą dałoby 60.000 zł), była kwotą nadmiernie wygórowaną zważywszy na zakres skutków zdrowotnych dla powódki. Jak wynika z opinii biegłego usunięcie materiału zespalającego u powódki w przyszłości może poprawić zakres ruchomości prawego barku, nadto biegły wskazał na konieczność dalszej rehabilitacji powódki, co z pewnością przyczyni się do poprawy jej sprawności.

Zasługiwało na uwzględnienie w całości roszczenie powódki w zakresie żądania zapłaty odszkodowania w kwocie 1.848 zł (w pkt 1 wyroku). Powódka po wypadku wymagała pomocy osób trzecich co potwierdzają jej zeznania , zeznania jej członków rodziny świadczących jej pomoc przy czynnościach higienicznych oraz opinia biegłego z której wynika, że powódka wymagała pomocy osób trzecich przez okres około ośmiu tygodni w wymiarze sześciu godzin przez pierwszy miesiąc i trzech godzin w następnych trzech miesiącach. Zatem Sąd przyjął, że kwota żądanego odszkodowania, nie jest wygórowana.

Zatem na rzecz powódki została zasądzona kwota 42.848 zł (pkt 1 wyroku) jako suma kwot 21.000 zł , 20.000 zł i 1.848 zł.

Wraz z kwotą główną dochodzoną przedmiotowym roszczeniem, Sąd zasądził na rzecz powódki odsetki ustawowe,

Wraz z kwotą główną, sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.2015r.) odsetki ustawowe od kwoty 22.848,00 zł od dnia 13.06.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 56 i 57 ustawy z dnia 9.10.2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.) odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 02.05.2016r. do dnia zapłaty od kwoty 20.000,00 zł. Zakład ubezpieczeń powinien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty przyjęcia zgłoszenia co wynika z treści art. 817 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Stąd Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 22.848,00 zł od dnia 13.06.2015 r., zaś odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 02.05.2016 r., tj. dnia kiedy pozwany otrzymał rozszerzone roszczenie. Zgodnie z treścią wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 grudnia 2014 r. sygn I ACa 600/14 momentem, od którego należą się odsetki za opóźnienie w wypłacie zadośćuczynienia jest chwila wezwania dłużnika do jego zapłaty wraz ze skonkretyzowaniem żądanej kwoty.

Orzeczenie o kosztach zapadło w oparciu o treść art.100 kpc zgodnie, z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z łącznej kwoty żądanej przez powódkę kwoty 52.848,00 zł została zasądzona kwota 42.848,00 zł stanowiąca 81 % wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielnia kosztów procesu (art.100 kpc) strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu w jakim przegrały sprawę, w tym wypadku powódka w 19 % , zaś pozwany w 81 %. Koszty procesu wyniosły 8860,00 zł, w tym po stronie powoda 5.260,00 zł (opłata sądowa 1.143 zł, koszty zastępstwa prawnego 3.617 zł, zaliczka na biegłego 500 zł), a po stronie pozwanego 3.600 zł - tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Powódkę zgodnie z podaną zasadą powinny obciążać koszty w kwocie 1683,40 zł (8860 zł x 19 %), zaś skoro faktycznie poniosła koszty w kwocie 5.260 zł , pozwany powinien zwrócić jej kwotę 3576,60 zł (pkt 3 wyroku).

Opłatą o rozszerzonego powództwa na podstawie art. 1303 § 2 kpc według powyższej zasady Sąd obciążył powódkę kwotą 190 zł (pkt 4 wyroku), zaś pozwanego kwotą 810 zł (pkt 5 wyroku). Kosztami opinii biegłego (399,13 zł) pokrytymi tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd obciążył strony według powyższej zasady (pkt 4 i pkt 5 wyroku).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.